

Határtalanul – Szlovákia

7.b

Beszámoló

Időpont: 2025. június 2-6.

A program neve: II. Rákóczi Ferenc nyomában a Kelet-Felvidéken a Tátrával 5 nap

Szervező: Kárpát – Európa Utazási Iroda

Nagy várakozással tekintettünk az ötnapos szlovákiai kirándulásunk elé a Határtalanul program keretében. Első úticélunkat közel nyolc órás kimerítő utazás után értük el. Útközben a gyerekek a ránk váró helyszínekről tartottak előadást társaiknak. Így gyorsabban szaladt az idő, miközben ráhangolódtak az elkövetkező napokra. A Hernád partján fekvő Kassa városát idegenvezetőnk szakavatott vezetésével fedeztük fel. Kassa volt Európában az első település, amely városi rangot kapott. Megtekintettük a gótikus stílusban épült Szent Erzsébet Főszékesegyházat, ismertebb nevén a Kassai dómot, amely Európa egyik legszebb székesegyháza. Az 1200 m²-es területű székesegyház Szlovákia legnagyobb méretű temploma. Megcsodáltuk a gyönyörűen festett üvegablakokat, a templom freskóit, amelyek Rákóczi életének főbb mozzanatait örökítették meg, illetve a szárnyasoltárt, amelynek oltárképei Árpádházi Szent Erzsébet életéből vett jeleneteket ábrázoltak. A templom alagsorában lévő kriptában 1906-ban Ferenc József elrendelésére a Rodostóból hazahozott II. Rákóczi Ferenc, valamint Zrínyi Ilona és Bercsényi Miklós szarkofágja előtt tisztelegtünk. Kívülről megcsodáltuk az Orbán tornyot, a Mátyás tornyot és a Zsigmond király tornyot, melyek Kassa látképét uralják. Ezt követően a belváros gyönyörű házaival ismerkedtünk, majd a Thália magyar színházban tettünk látogatást. Ízelítőt kaptunk a város kulturális, művészi és színházi életének alakulásáról és mai helyzetéről, működéséről. Utunkat a Rodostói ház felé vettük, ahol megkoszorúztuk II. Rákóczi Ferenc szobrát, melynek talapzatán latin nyelven az „Istennel a hazáért és szabadságért” felirat olvasható. Az esti órákban érkezünk meg a Szepesség festői szépségű településére, Imrikfalvára, ahol négy éjszakán át szálltunk meg a Hotel Priehradában. A szállásunk az imrikfalvi víztározó partján állt, ahol reggel és este is gyönyörködhettünk a tó víztükrén megcsillanó napsugarakban. A gyerekeknek nagyon tetszett a szálláshely és annak környéke, örömmel vették birtokba szobáikat. Önfeláldozóan játszottak és a vállalkozó szelleműek már első este felmásztak a sípálya tetejére, nem is sejtve milyen jó bemelegítés lesz az elkövetkező napokra.

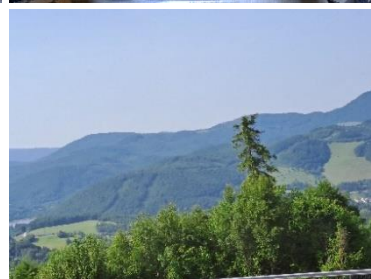

A második napunk esős, kissé hűvös időben indult. Első utunk a Dobsinai jégbarlanghoz vezetett, ahová egy 20 perces intenzív erdei túra után jutottunk fel. Meleg ruháinkba öltözve a „Pokol kapuján” ereszkedtünk le 48 méteres mélységbe. Varázslatos mesevilág fogadott bennünket – a 9000 évvel ezelőtt keletkezett 26 m vastag jéggel borított felszín, a 200 millió éves mészkő alapkőzet, az Elefántlyuk meleg „lehelete”, mely jeget olvaszt, a változatos jégalakzatok (medúza, szószék, jégfüggöny...). Az egyik terem a temető elnevezést kapta az állandóan alakuló és változó jégformációk miatt. Néhány évtizeddel korábban korcsolyapálya is üzemelt a barlangban. A Káposztafalvi- hegység Kecskehátán közelítettük meg Lőcse városát. Útközben „végig kóstoltuk” a szép panorámát, szurdokokat, lankás hegyoldalakat. Idegenvezetőnk Lőcse történelmével kapcsolatban sok érdekességét mesélt. Lőcse volt a tíz lándzsás falu egyike, akik a környék védelmezői voltak, amelyből kiemelkedve vezető szerepe lett. Lőcse gazdagságát az 1321-ben kapott árumegállító jogának köszönheti, melynek következtében szabad királyi város lett. A városba három kapun át lehet bejutni: a Kassai kapun, a Lengyel kapun, a Menyhárti kapun. Lőcse óvárosát három várfal veszi körül, amelynek a részei a vizesárok, a védfal és a magas várfal. A várfal bástyáit céhek védték, amelyről a nevüket is kapták – pl.: Sörfőző bástya. A várossal való ismerkedésünket a Városháza épületével és az abban található kiállítás megtekintésével folytattuk. Külön érdekesség, hogy az 1650-ben épült Lőcsei Városházán forgatták Mikszáth Kálmán Fekete város című valós történelmi események alapján íródott regényének egyes jeleneteit. A filmben is megjelenő tanácssteremben megnézhattuk a Szász Törvénykönyvet és a kerekasztalt, ahol a lőcsei bíró és a tizenkét előljáró a törvényeket hozta. Az épület előtt található a női szegyenketrec, amelybe azok a hölgyek kerültek, akik napnyugta után férfi kísérel nélkül közlekedtek a városban. Az akkori bíró, hogy példát statuáljon, a saját lányát záratta be nem is egy, hanem két teljes napra. A Városháza szomszédságában lévő gótikus stílusban épült Szent Jakab templomot kívülről tekintettük meg. Séta során ismerkedtünk a belváros különböző korú és stílusú épületeivel, megcsodáltuk a Thurzó házat és a lőcsei fehér asszony házat, aki Jókai azonos című regényének hőse. A belváros gyönyörű épületei, szépsége elvarázsolt bennünket. A Lőcsétől 15 km-re fekvő Szepesi várhegy megmászása után újabb kihívás várt a csapatra – szűk folyosókon és lépcsőkön keresztül jutottunk fel a 360 fokos körpanorámát nyújtó lakótoronyba. A Zápolya család ősi fészke igazi játszótérként szolgált a gyerekek részére. Útban a szállás felé megálltunk egy gejzírnél, ahol a hegy gyomrából csordogáló kénes – vasas – szénsavas ásványvizet is megkóstolhattuk, amely a szaga ellenére rendkívül finom ízű volt.

A harmadik napon a Magas-Tátra meghódítására indultunk. Az 1285 m magasan fekvő Ótátrafűred feletti Tarajka, azaz a Hrebienok csúcsára szeretnénk volna feljutni siklóval. A szerencse nem szegődött mellénk, mert a kirándulásunk hetében rendkívüli karbantartás volt. A gyerekekkel való megbeszélés után, nekivágtunk gyalog, a másfél óráig tartó meredek, hegyre vezető túra útnak, amit további két és fél órás könnyedebb túra követett. A rendkívül nehéz és megerőltető terepen mindenki hősiesen elérte a célt, a hegytetőt. A küzdelmes útert kárpótoltak bennünket az égbe szökő hatalmas 2500-3000 méteres hegyóriások, a tarpataki vízesés lenyűgöző zuhatagjai, a sziklákon hömpölygő víz látványa és robaja. A Magas-Tátrában eltöltött idő alatt sok-sok élménnyel, kalanddal gazdagodtunk. Megtapasztalhattuk, hogy fizikai erőnlétünk sokkal nagyobb, mint azt sejtettük és kitartással, akarat erővel a legnagyobb nehézséggel is szembe tudunk nézni. A hegyről leérkezve az 1904-ben épült Grand Hotel impozáns épülete előtt csoportképet készítettünk. Késő délután érkezünk Késmárcra, ahol megtekintettük az új evangélikus templomot és a fából 1717-ben szeg nélkül, csapolással épült népi barokk stílusú evangélikus templomot. A fatemplom tetőszerkezete egy felborított hajóra hasonlít, a kerek ablakai is hajókabinok ablakaira emlékeztetnek. Az új evangélikus templom vörös kupolája már messziről látszott a környező dombokról. Csodálatos belső terében ritkaságnak számító török és zsidó díszítő motívumokkal is találkoztunk. A Thököly-mauzóleumban koszorúztunk. A nap zárásaként ezen a méltó helyszínen tisztelegtünk a Nemzeti Összetartozás Napján előre összeállított műsorral. Emlékezve, hogy mi most vendégek vagyunk régi Otthonunkban.

A negyedik napon az Andrassy Vadászcastélyban tettünk látogatást. A kastély állapota, berendezése, a 200 állati trófea, a 15 nyelven íródott 15000 kötetes könyvtár ámulattal töltött el bennünket. A kastély a Bebek család egykori Betlérén álló kis várának helyén épült fel, annak köveit is felhasználva. Az eredetileg gótikus kastélyt 1792 – 1795 között klasszicista stílusban építették át, melyet 57 hektáros angolkerttel vettek körül. A sarokbástyákkal megerősített kastély egy sűrűn beerdősödött hegyoldal alatt, a Sajó völgyében áll. A kastélyt a 18. századtól 1945-ig az Andrassy család lakta, majd államosították, azonban az eredeti berendezés megmaradt. A gyermekek egyöntetű véleménye volt, hogy ilyen gazdagon berendezett kastélyban még nem jártak. A változatos stílusú, formájú, mintájú bútorok, tükrök, szőnyegek, a tapéták, csempék, a parketták intarziáinak kavalkádja szemet gyönyörködtető egészet képezett. Az angolkertben sétálva szobrokat, japán stílusú kerti pavilonokat, műbarlangot és vízesést fedezhettünk fel. Majd a Szilicei-fennsík karsztos tündérvilágát jártuk végig egy könnyű, szelíden hullámozó útvonalon, miközben szarkalábak, margaréták, réti szegfűvek, zsályák tengerében haladtunk. Ennek első állomása volt a Gömör - Tornai Karszt szlovákiai oldalán található Gombaszögi cseppkőbarlang. Termeiben fehér és vörös színekben pompázó rendkívül törekeny szalma cseppkövekben gyönyörködhattunk. A barlang falainak különleges színezetét a vastartalom (vörös), mészkőtartalom (fehér), mangán (fekete) adja. Káprázatos látványt nyújtott a márványterem különleges cseppkő alakzataival (Hófehérke, törpék, tündérek, sárgarépa). Ezen a napon sem maradt el a fizikai erőpróba. A karsztvidék második állomása végén elérkeztünk a Szilicei – jégbarlanghoz. Bepillantást nyerhettünk sejtelmes föld alatti világába, tekintélyes beszakadásába. Megtapasztaltuk a természet páratlan egyediségét, hogy 50 lépcsőfokot

lefelé haladva, szinte 30 fokot csökkent a hőmérséklet, vagyis egy lépéssel a napsütötte nyárból, a jeges télbe léptünk át.

Tompa Mihály: Lófő részlet:

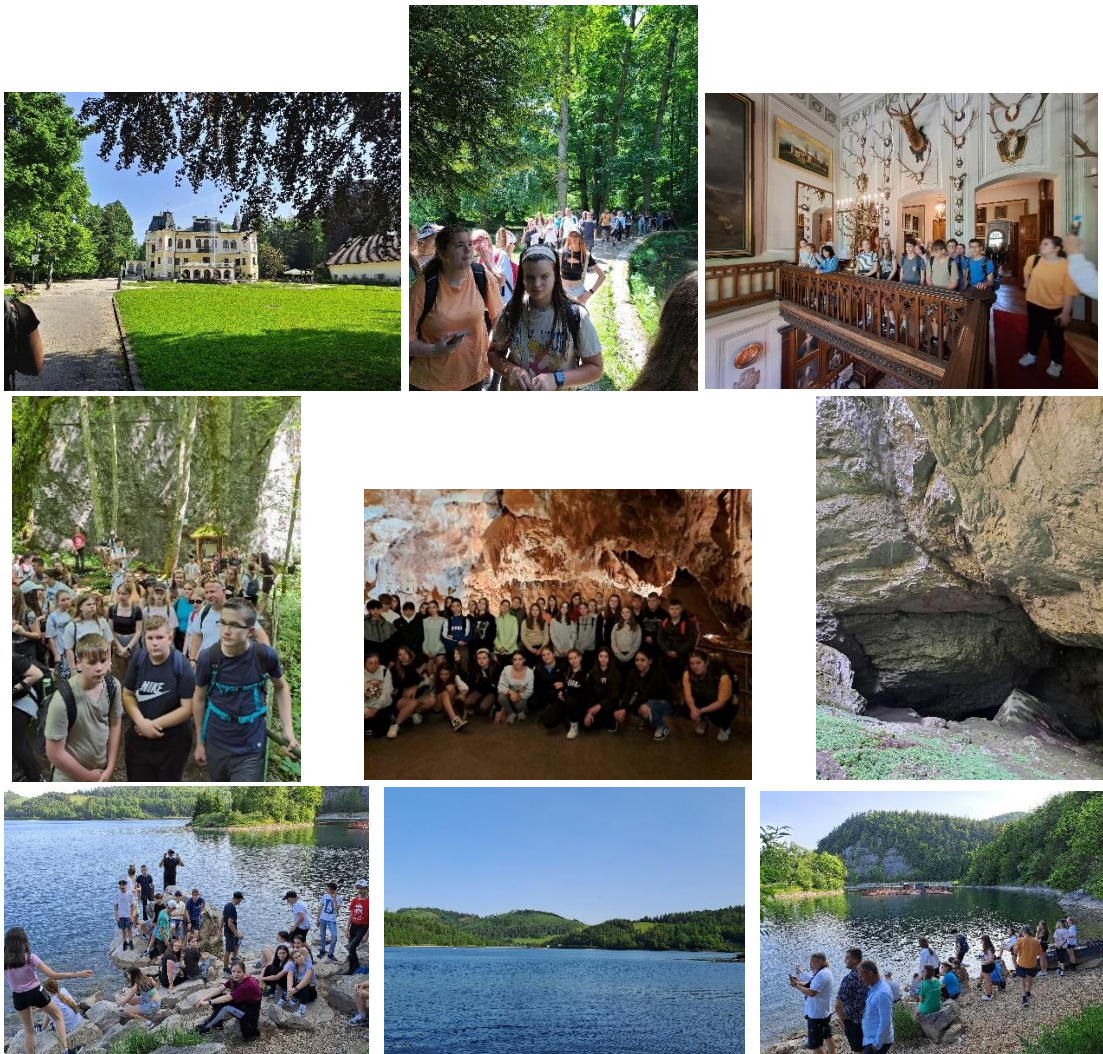
„Ajándokával koronázta meg

A jó természet alkotó keze.

Derék nyárban itt vastag jégcsapot

Fagyaszt mély barlangjában Szilice.”

A jegesedés titka a barlang meredeken mélybe szakadó északi fala, amely a télen lehűlt levegőt a naptól megóvva csapdában tartja. Óriási csarnokszerű falaival nyáron is dermesztően hideg, párás levegő fogadott minket. A több perces lent tartózkodás után, nehezen vettük a levegőt. A barlangot az ősember is lakta. Este a szálláshelyünk közelében lévő Imrikfalvi-víztározó pisztráng tenyészetéhez látogattunk el.

Az utolsó nap reggelén kissé szomorkásan csomagoltunk és hagytuk hátra színvonalas szálláshelyünket. Krasznahorkaváraljára vezetett utunk a „gömöri Tadzs Mahal”-ként is emlegetett Andrássy – Mauzóleumba. Az 1904-ben épült szecessziós stílusú márvány sírhely külső és belső építészte lenyűgözött bennünket. A világ különböző tájairól

származó márvány díszítések sokfélesége, a 9 kilogrammnyi aranymozaik a kupolában és a szentélyen tovább fokozta a mauzóleum pompáját, melyet gróf Andrássy Dénes építtetett elhunyt felesége, Franciska végső nyugalóhelyéül. A tárlatvezető elbeszéléséből két ember egy életen át tartó igaz, hű, sok nehézséget leküzdő szerelmi története bontakozott ki. A két carrarai márványból faragott szarkofág oldalát a házaspárról készült portrék díszítik. A 6000 színes márványdarabból álló térhatású oltárkép Szent Franciskát, mint védelmezőt ábrázolja. Rozsnyón megtekintettük a 38 m magas Rákóczi tornyot és a Rákóczi pénzverdét. Majd egy közös fagyizás után útra kerekedtünk és búcsút intettünk a Felvidéknek.

Élményekben gazdag napokat töltöttünk el e csodaszép tájban megbúvó történelmi helyszíneken, melyek egykor Magyarország részét képezték. Sok új ismerettel, benyomással, tapasztalattal felvértezve, a helyi nyelvjárást megismerve, a helyi emberek kedves vendégszeretetét, a hegyi túrázás örömeit és nehézségét megtapasztalva az esti órákban érkeztünk haza.

